

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2019. évi július hó 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 13.B.282/2017/153. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

a vádlott cselekményeit egységesen a Btk. 178.§ (1) bekezdésének IV. fordulatában meghatározott és a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklása büntettének minősíti;

a vele szemben kiszabott büntetést - a halmazati jelleg mellőzése mellett - 6 (hat) év szabadságvesztésre és 6 (hat) év közügyektől eltiltásra enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába továbbmenően beszámítja a 2019. január 28. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban felmerült 83.452 (nyolcvanháromezer-négyszázötvenkettő) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Indokolás

A Pécsi Törvényszék a 2019. évi január hó 28. napján kelt 13.B.282/2017/153. számú ítéletében **vádlott**at a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176.§ (1) bekezdés III. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete, valamint a Btk. 178.§ (1) bekezdés I. fordulatában meghatározott és a (4) bekezdés szerint minősülő kábítószer birtoklása büntettének előkészülete miatt halmazati büntetésül 12 év fegyházra és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani azzal, hogy abból a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe a 2016. évi augusztus hó 31. napjától előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította, rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 964.420 forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott a büntetőjogi felelősség megállapítása miatt felmentésért, védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan részben eltérő minősítés és enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján is a tényállás helyesbítése mellett az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Fellebbezésének írásbeli indoklásában és perbeszédében a védő a Btk. 11.§ (2) bekezdés a) pontjára hivatkozással kezdeményezte megszüntető rendelkezés meghozatalát. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság által kábítószer-kereskedelem büntettének kísérleteként értékelt cselekménynek kábítószer-kereskedelem büntettének előkészületeként történő minősítését és - ezzel összefüggésben - enyhébb jogkövetkezmények alkalmazását indítványozta.

A védő által eltérő minősítés megállapítása és a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezés megalapozott volt.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 590.§ (1) és (2) bekezdései alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását. Ezen túlmenően - a Be. 590.§ (7) bekezdésében írtak szerint - hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.

Mindezek eredményeként a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontjára - az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján az alábbiak szerint helyesbítette:

Amint arra a fellebbviteli főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján is helyesen utalt, tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt vizsgálta, hogy a terhelt a, ... utca .. szám alatti pince ingatlanban termesztett-e kannabisz növényt. Ez ugyanis a vád tárgyát nem képezte. A Be. 6.§ (2) bekezdése szerint a bíróságnak a vádról döntenie kell, a vádon túl azonban nem terjeszkedhet. A kábítószer termesztésével kapcsolatos vád lényege az volt, hogy a terhelt a, út emelet ... szám alatti lakás kisházában marihuána termesztéséhez alkalmas berendezéseket telepített és palántákat is nevelt.

Az elsőfokú bíróság a Be. 6.§ (2) bekezdésében írt jogelvet megsértve járt el, amikor az ítélet 9. oldalának 4. és 5. bekezdésében a, ... utca ... szám alatti helyiségre vonatkozóan tett megállapításokat. Ezért az ítélet 9. oldal 4. és 5. bekezdéseiben írtakat a másodfokú bíróság mellőzte a tényállásból.

Mellőzte továbbá az ítélet 9. oldal 6., 7., 8. és 10. oldal 1-2. bekezdésében foglaltakat és az ott írtakat az indokolás részének tekintette.

Az ekként helyesbített tényállás most már mentes a Be. 592.§ (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a vádlott védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

A bizonyítási eljárást az elsőfokú bíróság a perrendi eljárások megtartásával folytatta le oly módon, hogy a vád kereteit kimerítette, sőt, amint arra a fentiekben utalás történt, azon túl is terjeszkedett.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a vádlott részbeni - a kábítószeres birtoklására vonatkozó - vallomása mellett az igazságügyi szakértői vélemények és az egyéb okirati bizonyítékok alapján állapította meg. Helyesen járt el, amikor rögzítette, hogy a tanúk a bírósági eljárás során vallomásaikat a vádlott érdekében tették meg. A személyi bizonyítékokat támasztották alá minden tekintetben a lefoglalt kábítószeres vizsgálatával kapcsolatos igazságügyi vegyészszakértői vélemények is. A vádlott vallomását pedig kétséget kizáróan megerősítették a házkutatás eredményei is.

A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság bizonyítékok értékelése körében kialakított álláspontjával mindenben egyetértett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által helyesbített tényállás a Be. 593.§ (3) bekezdésében írtakra figyelemmel irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

A megállapított tényállás lényege szerint a vádlott különböző készítményeket és termesztéshez szükséges eszközöket készletezett, illetve tárolt az élettársa tulajdonát képező ingatlanban. Az eltérő élettani és toxikus hatású vegyületeket egymástól elkülönítetten, műanyag tasakokba csomagoltan őrizte. Mindezek során nyilvánvalóan tisztában kellett lennie az értékesíteni kívánt termékek jellegével, feketepiaci árával, mennyiségével, illetőleg - e tényeken keresztül - azzal, hogy a szóban forgó készítmények kábító hatású szerek, melyek megszerzése, tartása és eladása büntetőjogilag tilalmazott. Különösen igaz ez a megállapítás annak ismeretében, hogy a lefoglalt készítmények között delta-9-THC és amfetamin-tartalmú anyagok is helyet kaptak, melyek köztudottan kábítószernek minősülnek. E részletek tekintetében a holland állampolgárságú vádlott bizonyosan nem lehetett tévedésben, így büntethetőséget kizáró ok nyilvánvalóan nem állapítható meg a javára.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére. Tévedett azonban, amikor a cselekményét a Btk. 176.§ (1) bekezdés III. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő (forgalomba hozatallal elkövetett) kábítószer-kereskedelem büntettének kísérleteként és a Btk. 178.§ (1) bekezdés I. fordulatában meghatározott és a IV. fordulat szerint minősülő kábítószer birtoklása büntettének előkészületeként minősítette.

A forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettével összefüggésben mindenekelőtt az 1/2007. Büntető jogegységi határozat III/2/b. pontjában megfogalmazottakra szükséges utalni, így arra, hogy a forgalomba hozatal kísérletének tekintendő ezen elkövetési forma bármely részselekményének legalább a megkezdése. Forgalomba hozatalhoz tartozik - a kábítószer átadásán túl - az eladók és a vevők felkutatása, közvetítők igénybevétele, az árura vonatkozó előzetes megállapodások megkötése, az áru tárolásához és a szállításhoz igénybe vett eszközöknek, kísérőknek a biztosítása, az átadás helyszínének a felderítése és kiválasztása, egyszóval minden olyan mozzanat, amely azt célozza, hogy a kábítószer - akár további közbeékelődő személyek révén - bekerüljön a kereskedelmi forgalomba (*BH 2002/209. számú eseti döntés*).

A fenti bűncselekmény kísérlete miatt tehát az vonható felelősségre, aki a szándékos bűncselekmény elkövetését - valamely részselekmény tanúsításával - megkezdte, anélkül azonban, hogy a kábítószer ténylegesen forgalomba kerülne. Márpedig ilyen mozzanatot a tényállás nem tartalmaz, miközben a szándék vagy a célzat megszületése, illetve eltervezése önmagában nem emeli az elkövetési magatartást a kísérlet stádiumába (*Legfelsőbb Bíróság Bfv.II.410/2009/5. számú felülvizsgálati határozata*).

Az irányadó tényállás szerint a vádlott különböző, amfetamin és delta-9-THC-tartalmú készítményeket és a kábítószer-termesztéshez szükséges eszközöket tartott olyan mennyiségben, amely meghaladta a jelentős mennyiséget. Ennél több, forgalomba hozatallal kapcsolatos tény - annak részcsелеkményeként értékelhető tevékenységnek akár a megkezdése - nem volt a terhére megállapítható.

Ugyanakkor bármely fogyasztói típusú elkövetési magatartás befejezett alakzata kizárja a terjesztői típusú elkövetési magatartással megvalósuló bűncselekmény - enyhébb megítélésű - előkészületének a megállapítását (1/2007. BJE III/3/a. pont).

Erre tekintettel a másodfokú bíróság a vádlott cselekményeit -a fentiekben kifejtett indokokra és arra figyelemmel, hogy bármely fogyasztói típusú elkövetési magatartás befejezett alakzata kizárja a terjesztői típusú elkövetési magatartással megvalósuló bűncselekmény előkészületének megállapítását - egységesen a Btk. 178.§ (1) bekezdésének IV. fordulatóban meghatározott és a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő - kábítószer birtoklása büntettének minősítette.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket befolyásoló tényezők ismételt áttekintését a minősítés megváltoztatása is indokoltta tette.

A vádlottal szemben öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés volt kiszabható, melynek a Btk. 80.§ (2) bekezdése szerinti középértéke tíz év szabadságvesztés.

A másodfokú bíróság a vádlott vonatkozásában enyhítő körülményként értékelte, hogy egy kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik, továbbá, hogy magyarul nem beszélő holland állampolgárként a büntetőeljárás teljes tartama alatt a legsúlyosabb kényszerintézkedés hatálya alatt állt. A vádlott vonatkozásában súlyosító körülményt nem észlelt.

A fentiekben rögzített bűnösségi körülmények alapján - a megváltozott minősítésre is figyelemmel - a másodfokú bíróság úgy látta, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben indokolatlanul súlyos büntetést szabott ki, ezért - a halmazati jelleg mellőzése mellett - annak tartamát 6 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra enyhítette.

A szabadságvesztést a vádlott vonatkozásában a Btk. 35.§ (1) bekezdése és a Btk. 37.§ (2) bekezdés ad) pontja alapján fegyházban rendelte végrehajtani.

Következésképpen az eltérő minősítés megállapítása és az enyhítés végett bejelentett jogorvoslati kérelem megalapozott volt.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének a cselekmények minősítésére és a büntetőjogi jogkövetkezményekre vonatkozó részét megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, így azokat a Be. 605.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdései alapján beszámítani rendelte az elsőfokú bíróság ítéletének a kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 576.§ (1) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli.

Pécs, 2019. július 3.

Dr. Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 13.B.282/2017/153. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.18/2019/13. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2019. évi július hó 3. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Makai Lajos s.k.

a tanács elnöke